

Taoistická jóga

Tento skvělý směr duchovního přesvědčení byl vytvořen v Číně, kde duchovní rozvoj vtělených lidí odedávna vedl Božský Chuang-Di.

Slova *taoistická jóga*, *taoizmus* — pocházejí z čínského slova Dao (v ruské výslovnosti; v anglické — Tao), což znamená — *Stvořitel, Bůh Otec. (A De (Te) je Svatý Duch, Bráhma)*.

Učení taoistické jógy, tj., Učení o Cestě k poznání Tao a Splynutí s Ním, bylo zformulováno a popsáno Božským Učedníkem Chuang-Di — Lao-C'. V ruštině jsme ho v kompetentním a pro čtenáře srozumitelném výkladu poprvé uveřejnili my. Můžete se s ním seznámit v knize *Классика духовной философии и современность (Klasika duchovní filozofie a současnost)*.

Tao-Te-Ting je velkolepá učebnice náboženství. Přičemž podotýkám, že se v něm vykládá to samé, co v Učení Ježíše Krista, v Bhagavadgítě a dalších Božských Učeních, ale jen poněkud jinými slovy, což napomáhá tomu, abychom mohli Učení Boha poznat lépe, úplněji.

Ve velice krátké formulaci můžeme podstatu tohoto Učení vyjádřit následujícími slovy:

Tao můžeme poznat tím způsobem, že člověk rozvine sám sebe jako duchovní srdce, na podkladě zachování vnitřního klidu. A také se musíme naučit milovat krásu Stvoření, chovat se k ní šetrně, laskavě, něžně, splývat s ní vědomím. A až potom — až se staneme dostatečně velkými duchovními srdci — dokážeme splývat s Te a potom s Tao.

V Číně a řadě dalších zemí na této části naší planety toto Učení o Kráse, Tichu, Harmonii a Splynutí s Bohem v minulosti určitým způsobem ovlivnilo formování duchovní kultury. Byly to «čajové ceremonie» a «krajinu napodobující parky», i tomuto religiózně-filozofickému směru adekvátní umění malování a fotografování, a dokonce i odpovídající druhy bojového umění.

Když do Číny a blízko ležících zemí přišel buddhizmus — shodné Učení o Cestě k poznání Prvotního Vědomí prostřednictvím lásky ke všemu živému, došlo ke splynutí těchto dvou směrů, v důsledku čehož vznikl nový směr: zen buddhizmus.

Ted' se seznámíme s tím, jak o cestě k Tao (nebo Prvotnímu Vědomí) mluví Božští Učitelé — Chuang-Di, Lao-C', Chuang a Han.

Z besed s Chuang-Di:

— Věčnost — to je LÁSKA!

Přicházejí, rozkvétají a odcházejí civilizace, vzniká a mizí život v nových koutech vesmíru — ale LÁSKA všude zůstává neměnným Základem Jsoucna.

LÁSKA je jazyk života, kterým mluví Bůh ve vesmíru!

LÁSKA je jazyk, ve kterém může člověk rozumět člověku!

LÁSKA je jazyk, ve kterém člověk může rozumět Bohu! Vždyť Bůh je LÁSKA!

Zeptali jsme se:

— Chuangu-Di, a jak jsi Ty Sám poznal Stvořitele?

— Ó! To bylo tak dávno, že si to už nepamatuji! — žertuje Chuang-Di. — Já jsem se už tak dávno stal jednotným s celým vesmírným Prvotním Vědomím, že ted' už bude sotva vhodné vyprávět Moji historii.

Já jsem stál u pramenů zrození Země, a nadále i celý její vývoj — od začátku až dodnes — prochází Mýma Rukama.

Moje Mise je vesmírná. Ve Mně žijí hvězdy, galaxie — celý projevený vesmír.

A pro Moje hledače — Já Sebou projevují *neprojevené*. A také poskytují příležitost pro poznání «stavebního materiálu» celého Univerza.

Já nevytvářím Bráhmanické Mahádubly, neboť téměř vždy zůstávám na druhé straně «zrcadla». Já vycházím do Stvoření z Mého Příbytku tak, že procházím skrz světy «zazrcadlí».

... Až když jsem už byl Vesmírnou Božskou Duší, «zařadil» jsem se do proudu života na Zemi. Tak, jako mnozí Druzí, jsem nezískal Božskost na planetě Zemi. Ale, ať už je jakkoli svérázná Cesta vzestupu té či oné duše, zákon vývoje je pro všechny stejný.

Existuje Veliké Nekonečné Tao, a existují Taem stvořené jednotlivé duše, které se musejí naučit správně používat svobodu vůle, obdrženou darem od Tao.

Svoboda vůle je velice zajímavá věc. Může duši přivést k pádu do bezedné propasti, ale může ji dovést i k nepředstavitelným výšinám... Všechno závisí na tom, jak ji používáme.

Správné používání svobody vůle vede k bezchybnému životu.

Existují tři stupně ovládnutí bezchybnosti:

První stupeň, který musí duše absolvovat, je naučit se žít v podnebeském světě, a přitom nenarušovat jeho krásu, harmonii a rovnováhu. Je to etika vzájemných vztahů se vtělenými bytostmi a všemi dalšími prvky Stvoření.

Já jsem tak, jako každý Avatár, vyprávěl lidem o zákonech, kterými se musejí řídit ve svém spolupůsobení s okolním světem. Učil jsem lidi především etice. Etice je třeba učit jmenovitě lidi: vždyť nižší formy života téměř nikdy nenarušují harmonii světa. Usilování porušovat zákony Tao je vlastní člověku...

Duše, která je schopna intelektuálně správně pochopit, vstřebat tyto zákony a vybudovat svůj život ve shodě s nimi, překonala první bariéru bezchybnosti. A Tao umožňuje takovým duším, bezchybným ve světském, pokračovat dále.

Na druhém stupni lidé, dodržující zákony *krásy*, musejí i sama sebe přeměnit v *krásu*. Musejí splynout s *krásou* vjedno, *stát se jí*. Nejedná se pochopitelně o krášlení těl, ale o přeměnění v *krásu* sebe samých jako duší. Tento stupeň se osvojuje prostřednictvím psychoenergetiky — očištěním čaker a dalších struktur organismu, a poté rozvíjením sama sebe jako duchovního srdce.

V tom může být mnoho metodologických variací, ale podstata je jedna: existuje «Nebeské» — Tao, existuje «země» — materiální svět, a také existuje duše, která si musí vybudovat Cestu ze «země» k «Nebeskému», od «jin» k «Jang». Na konci této Cesty se duše slévá s *Krásou Tao*, stává se *Jí*.

Třetí stupeň ovládnutí bezchybnosti spočívá v tom, aby se duše, slítá s Tao, naučila aktivně tvořit Vyšší Krásu na Zemi — aby každým svým slovem, myšlenkou, činností vypouštěla do světa Jiskry Krásy z Nekonečného Oceánu Tao...

... Já jsem začal Svoje Sloužení Avatára na rozbřesku života planety Země. Čína byla po tisíciletí základní zónou vynaložení Mých sil. Přinášel jsem lidem zákony mravnosti a zákony postižení Nejvyššího. Projevoval jsem Lásku Boha do světa, aby lidé zatoužili stát se Mně podobnými.

Existuje zákon podobnosti: *Podobné přitahuje podobné*. Já jsem do duší zaséval špetky LÁSKY — a poté jsem je v průběhu staletí mohl přitahovat do Sebe Velikým Vesmírným Magnetem — VELIKOU LÁSKOU!

Mnohokrát jsem přicházel na Zemi. Zachoval jsem se v legendách jako první Božský Císař Číny.

— A měl jsi hodně učedníků, kteří postihli Stvořitele?

— Ano. Jim jsem odhaloval to Nejvyšší, právě tak, jako i vám.

Existují dva základy, jejichž pochopení umožňovalo Mým učedníkům úspěšně si osvojovat všechno ostatní. Jsou to — *klid* a *ruce duchovního srdce*.

Klid je základ umění rozpouštět se. *Klid* je základ schopnosti vědomí nebýt ničím

zkalené, být průzračné... Ten, kdo je schopen stát se *klidem*, je schopen poznávat.

Existuje jev průzračnosti. Je průzračnost vody, průzračnost vzduchu. A Tao — to je Nejjemnější Průzračnost!

A dále, pro to, abychom se naučili poznávat sami sebe, je třeba — v klidu! — pociťovat ruce vědomí: ruce duchovního srdce. Musíme se naučit sahat rukama duchovního srdce na objekty nemateriálních úrovní právě tak, jako se rukama těla dotýkáme materiálních předmětů. Musíme se naučit pociťovat mnohorozměrný prostor — jako vodu — a přesunovat se v něm plaveckými tempy rukou, jako ve vodním prostředí... Pokud si tohle osvojíme, stanou se světy na druhé straně «zrcadla» lehce poznatelnými. A *Tam je Veliký Klid...*

— Huangu-Di, jak můžeme získat sílu, která by nám dala absolutní nezranitelnost ve vztahu k negativním energetickým působením?

— Pochop, že oddělené «já» nemůže vládnout absolutní silou! Ve vesmíru je jen jedna taková síla — je to Síla Stvořitele!

Pro to, aby bylo možné sjednotit se s tou Sílou, je konkrétně nezbytné naučit se přijímat vývoj událostí — jako projev Vůle Stvořitele. Je nezbytné také pochopit, že On zcela kontroluje všechno, co se děje ve vesmíru.

Splynutí se *Sílou* je možné pouze při naprosté nepřítomnosti projevů individuálního «já», to znamená, že přijímáš události tak, že si přítom osobně nepřeješ žádný určitý výsledek. Jedině pak budeš nezranitelný.

... Můj Život je nepřetržitý rozvoj, nepřetržitý pohyb k *novému*. Já nikdy nezůstávám předešlým, Já se nacházím v nepřetržité změně.

Všechno existující, všechno, ať už se to děje kdekoliv, je bezprostředně spojeno se Mnou.

V Mých *Hlubinách* je zdroj, počátek všeho.

Odtud — z Mých *Hlubin* — se Mojí Sílou projevuje vše, co získává bytí. Jakákoliv věc existuje jen proto, že jí Já dávám možnost být!

A teď už ti musí být srozumitelné, že za každou věcí i za jakoukoliv událostí stojím Já!

Jakýkoliv projev — ať už se ti zdá sebevíc odpudivý — je umožněn proto, že právě Já jsem mu daroval takovou možnost.

Proto — nikoho a nic neodsuzuj!

... Veliký, bezbřehý *Oceán Tao* je Základ všeho projeveného světa. Nic neexistuje samo od sebe, nezávisle na Něm!

Všechno ve světě Stvoření se projevuje — a po čase mizí. Ale Tao zůstává — Živé, Věčně Jsoucí!

Ať se každý pokusí to pociťit, když porovná všechno dočasné, omezené v projeveném světě — s nekonečným, bezmezným Životem *Oceánu Tao*.

Tomu, kdo si uvědomil, procítil tento vzájemný poměr, začne být jasné, o co by měl usilovat na své cestě. Pomůže mu to udělat správnou volbu a neupadat do té iluze, že by považoval cokoli v materiálním světě za podstatu svého života...

— Chuangu-Di, vyprávěj něco ze Svého životopisu.

— Ze kterého?

— Vyprávěj to, co by bylo prospěšné pro nás. Nebo to, na co by bylo příjemné vzpomínat Tobě.

— Dobře.

... Jedno z Mých vtělení se silně odlišovalo od ostatních. Měl jsem tehdy zároveň sedm silných učedníků, které jsem zasvěcoval do posledních stupňů buddhijógy. Každý z nich byl jako Můj syn, každý byl pro Mne jako mladší bratr! Každý z nich byl připraven skočit za Mnou do propasti nebo se vrhnout do ohně, neváhaje ani sekundu... Oni Mne vnímali rozumem i srdcem, i celým svým vědomím, které měl každý z nich ohromné.

To byl vzácný úspěch! Bylo to podobné záření sedmi Sluncí, která potom současně vešla do Otce. Něco takového se v historii vesmíru stává zřídka... Vy znáte, co je to meditace ve skupině... Síla vzájemně slitých, synchronně působících vědomí mnohonásobně vzrůstá...

Bylo to překrásné! Oni směřovali vědomími do Mne, Já jsem je vedl, a z vesmírných *Hlubin* jsem je zachycoval a rozpouštěl v Nekonečnosti Stvořitele...

... A když pak Oni — následně — přicházeli na Zemi, vybírali si někdy jméno Chuang-Di... Patřilo jim právem následnictví, a Mně se někdy zdálo, že to Já Sám jsem se znovu vtělil na Zemi...

... Světlá budoucnost vás všechny očekává! Světlo poznání se vaším prostřednictvím rozlije po Zemi. Ale My chápeme, že je to postupný proces.

My všichni jsme s vámi! Spolu s vámi pracujeme ve prospěch evoluce lidí a ve prospěch Evoluce vesmíru!

Z besed s Lao-C'

— ... Ano, starověká čínská civilizace je jednou z těch významných kultur Země, na které si ještě lidstvo uchovalo paměť. Její rozvoj byl od samých počátků řízen Avatárem Chuang-Di.

Veliký a Nedělitelný Celek — Boha v aspektu Prvotního Vesmírného Vědomí — lidé začali právě od té doby nazývat Tao.

Tao je nejvyšší ze všeho a v hlubině pod vším.

Ono je za hranicemi pochopení všedního rozumu, ale může být postihnuto rozvinutým vědomím.

Jednotné Tao — Ono je Nejvyšší, Nejjemnější a Blažené, nerozdělené na mužské a ženské, na levé a pravé, na více a méně dokonalé.

Ono — tvoří. Ono — Sebou projevuje Odvěkou Podstatu všech věcí a jevů, ale není jimi.

Tao je všudypřítomné.

Všechno ve světě hmoty má hranice, avšak Tao je neohraničené a nekonečné v čase.

Pouze ti, kdo zasvětili Jeho postižení úplně celý svůj život a přebývají v lásce a klidu — mohou postihnout Prvopočáteční Tao!

Tisíciletí plynula a odcházela v řadě za sebou..., ale Učení o Tao a o Cestě Jeho postižení zůstávalo živé!

... Zeptali jsme se:

— Ty jsi říkal, že jsi byl učedníkem Chuang-Di?

— Ano... Jednou přišel i Můj čas přistoupit tak blízko, že jsem Ho začal vidět... Dokázal jsem se stát tichem a klidem do té míry, že jsem Ho začal slyšet. A Chuang-Di začal vyprávět to, co jsem zapsal a co teď nazývají Tao Te Ting...

— Vyprávěj, prosím, jak ses učil?

— Existuje stupeň, od kterého vědomí, rozvinuté v předchozích vtěleních, dostává přímé vedení od Tao. Existuje stádium vývoje duše, kdy Učení Nesmrtelných může být nejen pochopeno ve slovech, ale i uskutečněno v životě.

Takové bylo Moje poslední vtělení. Já jsem tehdy přišel na Zem, abych obnovil a očistil od nánosů — Učení o Tao a zanechal toto vědění lidem.

— Legendy o Tobě vyprávějí, že jsi byl filozofem, historikem a správcem starověkých archivů, že jsi potom odešel do výslužby a vydal se na cesty, a že Tě strážce na hranici zastavil a nepustil dále, dokud nevyložíš Svoje Učení v písemné podobě. Je to tak?

— Ano. Tak jako každý Dosáhnuvší, Který překračuje hranici života a smrti ze světa vtělených bytostí a přechází k životu v Tao, musel jsem i Já zanechat

Poselství lidem.

... Ještě předtím, v životě, který předcházel tomu, o kterém víte, jsem byl učedníkem Chuang-Di při jednom z Jeho Velikých Vtělení.

— Můžeme Tě poprosit, abys nám vyprávěl o Chuang-Di; o tom, jak Tě učil?

— Jak učí Bůh? Cožpak to nevíš?... On ukazuje Cestu — a poté vytvoří překážky, které je třeba překonat. On učí jemnosti — a poté ukládá upevňovat sílu. On ukládá uvědomit si sama sebe — a poté ukazuje, že ty nejsi, a je jenom Tao... Tichounce a měkce, jako něžný klid oceánu — tě uchvacuje a ponořuje do Sebe po hlavě. A v Tichu a Bezmeznosti pak už z tebe nic nezbyvá! Pak už není nic, kromě Tao — Všepronikajícího, Nekonečného!... A nad Oceánem Tao je Světlo, mající Jména a Formy... Jedno z těch Jmen je Chuang-Di. Ale je Jich spousta, jako paprsků Slunce. Mezi nimi je i Lao-C'.

— Znamená to, že jsi Ho viděl, žijícího v těle?

— Já jsem Ho viděl — i žijícího v těle, i mizícího, i objevujícího se znovu. Ano, Já jsem Ho viděl. A slyšel jsem slova, plynoucí z Jeho rtů, slyšel jsem Jeho slova znějící v hlubině duchovního srdce, slyšel jsem Mlčenlivost Jeho Ticha v Hlubinách Tao.

— Nemohl bys o Něm ještě vyprávět?...

— Jsou to velice dávné obrazy z Podnebeského života...

Svítání v horách... Řeka Chuang-che nese svoje vody do moře, které teď nazývají Žlutým. Víš — proč? Zlaté Světlo záření Slávy a Majestátu Chuang-Di se v něm odrazilo — a vody se naplnily žluto-zlatavým zářením... Taková je legenda...

Palác Chuang-Di... Tvarem je podobný ohromné mnohastupňové pyramidě. Široké ochozy na každém poschodí pyramidy umožňují obejít budovu kolem dokola. Ale, aby bylo možné vystoupit na další úroveň, je třeba projít bránou, strážnou strážemi, — do vnitřních komnat. Tam je z nich průchod dále, na další stupeň. Lidé, kteří nedosáhli určité úrovně rozvoje vědomí, nejsou vpouštěni na vyšší stupně.

Ve Svých vnitřních komnatách vrchního stupně — Chuang-Di přijímá Svoje nejbližší spolupracovníky a učedníky.

První stupeň slouží pro početná shromáždění. Ohromná brána se otevírá navenek a skrz ní vycházejí slavnostní procesí, když se konají ceremonie.

V těch časech Chuang-Di daroval Podnebeské nejen Učení o Tao, ale i vědomosti pro materiální svět: hieroglyfické písmo, matematiku a astronomii, včetně měření času a kalendáře, a mnohé z medicíny. To všechno se stalo národním dědictvím. Také Jeho ponaučení o ctnostnosti a pořádku se stala na dlouhé věky základem blahobytu.

... Tiše teče řeka Chuang-che, hory své vrcholky spojily s oblohou, a jako pevný základ jim slouží sama Země... Podívej se do Očí Chuang-Di a dozvíš se více...

Existuje věčné a neměnné Učení Boha. Existuje Bezmezné Tao. Všechno, co je stvořeno Tao, přichází a odchází, ale Tao zůstává... Nelze Ho popsat pomocí slov, ale existují ti Nesmrtelní, kteří prošli Cestu a poznali Tao!

— Pověz, Lao-C', máš Svoje místa síly?

— Ano, mám. A ne málo! Nejvíc jich mám v Číně, ale nejen tam. Starám se o růst spousty duší už po staletí. Mám rád umění, jsem Podporovatelem těch, kdo pohybem vlhkého štětce po papíře dokážou donutit diváka, aby se zastavil, zatajil dech, a zahleděl se na to Neprojevené, co ožívá na papíře tam, kde na obrázku zůstalo prázdné místo. Raduji se z rytmu veršů, ve kterých se skrylo ticho. Jsem Ochráncem tradic klidu, harmonie a krásy.

Klid a láska jsou základy spravedlivého bytí!

— Nedal bys nějaká ponaučení začínajícím?

— Hutné a hrubé s sebou přináší destrukci, stárnutí a zhoubu. Směřujte ve všem — k harmonii a zjemnění vědomí! Podobné křehkému a něžnému kvítku, laskavému

větríku, průzračným proudům vody — je to překrásné v Projeveném! A člověk se musí naučit nenarušovat tuto harmonii hrubými doteky!

Potom bychom měli osvobodit a očistit ve svém srdci, a poté i v celém svém těle — schránku pro Tao!

Měli bychom se naučit sloužit Tao jako Te, a ne jen tělem! To je vlastnost Dosáhnuvších.

Dokonale moudří — tiše vyprávějí světu o majestátu Tao!

Hledající je vnímají v tichu duše a vyrůstají v poznání a lásce!

Nejjemnější vládne nejmohutnější silou tvořit a naplňovat!

Připodobněte se Nejjemnějšímu — a pak obsáhnete veškerý Celek!

Teplo Velikého Slunce rozpouští zbytky nižších «já» — a Světlo Lásky začíná svobodně procházet skrz těla těch, kdo se ponořili — jako vědomí — do Tao!

Poté Nesmrtelné Tao prorůstá skrz těla podle míry rozpuštění Vědomí v Prvotním Tao a působení z Něho jako Te. Je to podobné rozkvétající broskvoni: holé větve, nasycené jarní energií života, se pokrývají překrásnými kvítky! Tak i Tao prorůstá skrz těla, a projevuje Sebou Klid, Světlo a Moudrost Hlubin — do světa. Zakořeněný v Hlubině, vyrůstá Strom Lásky — a v příhodný čas rozkvétá, dává světu vůni Pravdy!

Naslouchej v tichu, jak se zvedají blažené proudy Světla Božského Života!

Dovol Tao zjevit — tady — Sebe! Nečinnost tebe je činnost Tao!

Poznej Veliký Předěl, za kterým není předělů! «Dno» stvořeného světa je jen «Opona» světa Hlubin, který je nekonečný...

Z besed s Chuangem:

— Vítám všechny lidi, kteří nežijí pro sebe, ale pro Boha!

— Chuangu, vyprávěj, prosím, o Sobě!

— Já radši na začátku povím, kdo je to opravdový taoista.

Taoista je především ten, kdo poznal *klid*. Jeho rozvinutý rozum mlčí. A On se zabývá pozorováním a vytvářením *bezedného ticha*, ve kterém přebývá Tao.

Taoista je pevně spojen s Tao pouty LÁSKY.

Cesta taoisty je Cestou *klidu a blaženosti*. Jeho láska je neměnná, víra neotřesitelná. Pociťuje v sobě velikou *něžnost* ke všemu Stvoření, stvořenému Tao. Nikdy zbytečně neuškodí ani jediné živé bytosti, nikdy nenaruší klid ani jednoho pokojně žijícího tvora.

Tao zaplňuje srdce dokonalého taoisty, a dokonalý taoista žije v Příbytku Tao. Žije tak, že vyzařuje *blaženost* na všechno živé kolem.

Dokonalý taoista se stává Taem.

... A dále bych chtěl vyprávět o metodách, vyučovaných ve Škole, kterou jsem kdysi Já sám absolvoval.

Celá cesta výuky v ní se dělí na tři základní stupně: a) počáteční stupeň, b) stupeň důkladného propracování všech energostruktur těla a c) stupeň přeměny (transformace) sama sebe jako vědomí. Poslední stupeň ještě nazývali stupněm «zrození nového těla».

Přijímání do Školy na počáteční stupeň bylo neomezené — byli přijímáni všichni, kteří měli upřímné přání změnit se k lepšímu. Do tohoto stupně byly zařazeny metody počátečního očištění těla. Začátečníky učili přecházet do zjemnělých stavů vědomí. To jim umožňovalo poprvé poznat nemateriální Světlo uvnitř těl. Učili je splývat se *Světlem*, a také Jím «promývat» těla, což vedlo k jejich uzdravování. Většina byla zcela spokojená s touto «všední» úrovní znalostí a o víc nestála.

Ale byli i ti, kdo usilovali o vyšší, kdo chtěli získat vědomosti o dalších možnostech rozvoje a přeměny sama sebe.

Takové hledající vždy ve Škole vítali s radostí, ale požadavky k přístupu na další výuku byly velice přísné. Byli vybíráni pouze ti, pro které se postupování po této Cestě mohlo skutečně stát hlavním cílem života, kteří byli připraveni obětovat všechno ostatní, zasvětit se pouze tomu.

Takové novice učili osvojovat si stále jemnější stavy vědomí a ovládat sublimaci (tj., převádění jedné druhů energií na druhé). Byli vyučováni metodám důkladnějšího propracování celého těla Světlem. Zvláštní pozornost byla věnována úplnému pročištění energostruktur hlavy. Za kritérium úspěchu byl považován stav, kdy proud energie naprosto svobodně a přirozeně tekl uvnitř celého těla, a na své cestě se neseťkával s žádnými překážkami.

Ve třetí etapě přecházeli k práci se *Zlatým Elixírem*. Tento termín neoznačoval nic jiného, nežli nejněžnější a nejjemnější zlatavé *Světlo Tao*. Duchovní adept se Ho učil nacházet v Prvopočáteční *Hlubině* a musel si postupně navykat na Jeho stav, na stav *bytí Jím*. A také se učil působit tím *Světlem* na tělo. Působením tohoto Prvotního Světla musely energostrukturny těla jakoby «shořet», «zmizet», aby uvnitř těla nebylo pocíťováno nic hmotnějšího, než *Světlo Tao*...

... Ale ať ten, kdo čte tyto řádky pochopí, že práce s *Prvotním Světlem* nebo *Zlatým Elixírem* — ať už Ho nazýváme jakkoliv — se nesmí omezovat pouze na propracování těla. Člověk musí změnit sama sebe jako duši — svoje emocionální stavy v první řadě. Nemá smysl znovu a znovu prohánět po těle proudy energie v naději, že se najednou zázračným způsobem změní, jestliže duše při tom zůstává právě tak hrubá, jako byla předtím. Vždyť cíl alchymie není v tom, aby se přeměnilo tělo ve *Zlaté Světlo*, ale v tom, abychom se sami stali *Zlatým Světlem Tao!*

... Tao — to je Klid.

Tao — to je Blaženost.

Nesmrtelnost — to je sjednocení s Tao.

Tisícileté tradice žijí v Číně. Mohou být sice pozvolna zapomínány... — ale znovu přicházejí na Podnebeskou zem Ti, Kdo opět obnovují Učení o Cestě a o blažené Podstatě Vyšší Úrovně Bytí.

— A Ty jsi znal Lao-C'?

— Ne. Znal jsem Jeho Učení. Žil jsem později.

— Vyprávěj, prosím, víc o Sobě, Chuangu.

— Když jsem přišel do svého posledního pozemského života, neměl jsem už žádná, předtím nerealizovaná přání duše, vyžadující ponoření do «pozemských» činností. Nehledal jsem hodnosti a slávu, bohatství nebo ženskou něhu. Neměl jsem jiné snažení, kromě postižení Tao. Přišel jsem, abych se stal Učitelem Tao, a právě tento záměr, vzniklý ještě před vtělením, Mne vedl od raného dětství.

Už od kojeneckého věku jsem žil v malém klášteře, který byl perlou moudrosti.

Už jako maličkého chlapečka Mne začali zasvěcovat do života Ducha.

Moji svobodu nikdo neomezoval, poznával jsem okolní svět, lezl po nedalekých horách, pozoroval rostliny a všemožné zvířectvo...

Čas meditací dospělých byl Mými prvními lekcemi *vnitřního ticha*. Klid se dosahoval prostřednictvím mlčení mysli, ponořené do «Nebeského srdce» — srdce duchovního. To byly první meditace, kterým Mne učili.

Vyprávění Mých učitelů o Nesmrtelných Mniších sloužila jako základní potrava Mojí mysli. Učitelé do těchto vyprávění dovedně zařazovali historii a etiku, psychologii a pravdy o Jednotném Bohu.

Když jsem povyrosl, staly se předměty Mojí výuky čakry a meridiány, orgány těla a jeho uspořádání. Ovládal jsem jasnovidění, rozvinuté už v předešlých vtěleních, a lehce jsem si osvojoval práci s energiemi těla. Energie proudily uvnitř Mého těla proudy *zlatého světla*, podobnými maličkým horským potůčkům. Každý meridián jsem lehce viděl a mohl tam zaměřovat proud *světla*.

Když jsem byl starší, byla následující důležitou etapou práce s *Božským Ohněm*. Naučil jsem se ponořovat se do Něho v Jádru Země po struktuře, nazývané «stonkem zlatého kvítku». Naučil jsem se být tím *Ohněm*. Celé propracování těla až do nejmenších meridiánů se v této etapě provádělo znovu — na nové úrovni jemnosti.

Božský Oheň teď vycházel z Mých očí. Nebo také mohl být kvůli léčení prováděn meridiány rukou. Lehce jsem viděl v tělech druhých lidí zasažená místa a znečištěné meridiány, kterými neprocházela energie. Mohl jsem temné energie buď vymývat, nebo je «spalovat» v proudu *Ohně*, namířeném na ně.

Bylo mi dovoleno pomáhat nemocným, přicházejícím do kláštera. Byly to pro Mne také drahocenné lekce psychologie: umění vyznat se v lidech. Vždyť vyléčení těla bez přeměny duše nemůže přinést trvalý kladný výsledek. Naopak, může jen ztížit osud vyléčeného i samotného léčitele.¹

Poté jsem «vykrystalizoval» ohromné Duchovní Tělo. Právě v takovém Projevení jsem vás poprvé přivítal na tom Mém *místě síly* a pak jsem vám dále pomáhal propracovávat vaše těla.

Jako další byla etapa splynutí s Tao. Osvojovalo se Veliké «Ne-já». Tento stav bylo nutné se naučit udržovat nejen po dobu několika minut nebo hodin. Bylo nutné se jím konkrétně stát.

To bylo *nečinění* z individuálního «já».

To bylo *nemyšlení* z individuálního «já».

To byla *totální recipocita* v Příbytku Tao.

To bylo postižení *Velikého Předělu, Prvopříčiny, Oceánu Tao*.

Veliké «Ne-já» bylo teď i *Oceánem Tao v Prvotní Hlubině*, i v každém místě Mého těla.

Učil jsem se být *Oceánem Tao*, Který zaplňuje zevnitř všechno, co je projevono, všechno, co má formu i co ji nemá.

Tento stav se stal totálním! *Blaženost Nejjemnějšího* byla ve všem — a «já předchozí» jsem už nebyl.

Všechno, co je ponořeno do *Oceánu*, — naplněno Jím, je podobné džbánu, ponořenému do vody.

Chtěl bych ti darovat stav Velikého «Ne-já», které je sjednocené s fyzickým tělem. Je to ten stav, kdy jsou všechny části těla, očištěné od «já», ponořeny do *Oceánu Tao* a zaplněny Jeho Velikým Klidem.

Jestliže budeš tak žít — pak ti další krok už nebude dělat potíže. Zbude jen velice málo: přijmout toto Veliké «Ne-já» jako Jedině jsoucí «Já» Tao. Kvůli tomu je nutné vypěstovat si ohromné Nesmrtelné Tělo — to znamená to, co vy nazýváte stavem «Úplného Růstu ve Stvořiteli». Můžeme tu také mluvit o «dynamickém aspektu Nirvány v Tao»: schopnosti působit z Vesmírného Prvotního, z Tao.

Já jsem toho dosáhl. A stal jsem se Mistrem Tao.

— Chuangu, a měl jsi mnoho učedníků?

— Ne, mnoho ne: desítky, ale ne stovky. Učil jsem tomu ty, kdo byli se Mnou, a ty nemnohé, které přiváděl Bůh. Jednoho z nich znáte, je to Han.

Potom jsem lidem zanechal Učení — a dál jsem jim pomáhal už z nevtěleného stavu — mnohým a mnohým. Jsem šťastný, že jsem vám pomáhal a pomáhám.

Miluji vás všechny, vy jste Moje jaro!

Já jsem Krása! A odrazem té Krásy je krása lidí, kteří Mne poznali!

... Ještě bych chtěl upozornit na to, že prostřednictvím poznávání rukodělné krásy se také můžete přibližovat k poznání Mne.

... Chuang ukazuje «čajovny», cestičky v parku, kde nezbytně zurčí voda a

¹ O principech léčitelství viz v knize [7].

kvetou lotosy...

Tato rukodělná krása ponořuje do klidu a — prostřednictvím klidu — do Mne. Já chci, aby to tak bylo na celé Zemi: aby rozpouštějící klid ponořoval do Mne!

— A co krása přírody?

— Ale vždyť existují lidé, kteří žijí ve městech a z měst prakticky nevyjíždějí... Oni se tak mohou alespoň zlehka dotknout *Krásy Tao* prostřednictvím krásy rukodělné.

A povšimni si: krása duší je přece také vyšší *rukodělná krása!*

Z besed s Hanem:

— Mlčení myslí! *Zmlkněte* všichni, kdo už máte rozvinutý rozum! Jenom pak se mohou začít otevírat objetí duchovního srdce, a poté — jim vstříc — i Objekt Nebeského Otce!

Rukama LÁSKY objímejte vše živé ve Stvoření, a poté — i Tao!

Tak jsem prošel celou Cestu Já, a právě tak i každý z Nás, Které znáš i neznáš.

Ve všech dobách na všech kontinentech Země a ve všech zemích — jenom jedna strategie ke Mně radikálně přibližovala spravedlivé duše: je to mlčení rozvinuté myslí!

Když rozvinutá mysl zmlkla — jenom tehdy v takovém těle a prostřednictvím takového těla budu mluvit Já!

Já vpouštím do Sebe jenom ty rozvinuté duše, jejichž osobní mysl se naučila mlčet! Pak musí stačit jen jedna *Jednotná Mysl!* Druhá — překáží!

... Poprosili jsme:

— A nepovíš nám, jak ses Ty Sám rozvíjel?

— Právě v tom *tichu* probíhalo Moje rozvíjení — jako kvítku.

V «sametových» podmínkách Mne pěstoval Můj Mistr. Byl to Chuang!

Zahrada, jezírka s lotosy... To byl Jeho ášram Tao...

Teorii pěstování «zlatého kvítku» — tu přece také poprvé zformuloval Chuang! Ty jsi tyto myšlenky četl před desítkami let — ještě ve strojopisných plátcích «samizdatu». Mělo to název — *Tajemství* «zlatého kvítku». Ačkoliv se ty myšlenky tehdy k tobě dostaly ve variantě silně zkreslené interprety.

Ale podstata pojednání byla taková:

Korunka «zlatého kvítku» je rozvinutá anáhata.

Stonek je část, vedoucí k Příbytku Tao.

«Zlatý kvítek» do něho prorůstá *kořeny*.

A «cibulka», jako u tulipánu, se vytváří tam. Do ní se musíme začít stěhovat *anáhatou s rukama*.

A dále — to ty také už dávno znáš — individuální «cibulka» «srůstá» s «cibulkami» všech, Kterí jsou Tam... Tam je «Cibulka» pro všechny stejná... Je nekonečná v čase i v rozměrech... Právě Ona je Tao.

— Ano, děkujeme Ti, To všechno je nám srozumitelné.

Pověz, prosím, a proč ses teď usídlil v Rusku?

— Ale vždyť jsem přece pěstoval tebe!... Dokonalost jsi poznal zejména díky Mně, Nám!...

— Děkuji Ti, milý Hane! Ale nedělej, prosím, ještě tečku! Pověz, prosím, ještě něco obzvlášť cenného pro vtělené lidi — ze Tvé minulosti, například, o tom, jak ses učil u Chuanga?

— Já jsem hledal *Nesmrtelného*² Mistra Tao, Který by Mi ukázal cestu.

Viděl jsem mnohé. Oni všichni říkali, že znají Pravdu, že právě jejich metody

² Který má *Nesmrtelné Tělo*, to znamená Vědomí, «vykrystalizované» v Příbytku Tao.

umožňují dosáhnout *Nesmrtelnosti*... Ale jejich kompetentnost ve Mně nevzbuzovala důvěru, a Já jsem šel a šel dále...

Jednou jsem se zastavil k odpočinku u potůčku. V dálce byl vidět klášter, kam jsem se chystal dojít.

Přišel ke Mně člověk a poprosil o dovolení přisednout si vedle. Jeho tělo bylo naplněno podivuhodným proměnlivým a měkkým *klidem*...

Zeptal se Mne, kam mám cestu.

Odpověděl jsem, že hledám Mudrce, který Mne naučí, jak postihnout Tao.

Chuang, a byl to právě On, Mi odpověděl:

— Takhle — ty nikdy nenajdeš, co si přeješ! Ty nesmíš hledat člověka, ale Tao! A pouze tehdy se Tao stane tvým průvodcem a zavede tě k Cíli!

— Děkuji Ti za moudrou radu, — odpověděl jsem. — Ale řekni Mi tedy: jakým směrem se mám vydat na Cestu?

— Musíš jít ne do dálky, ale do *hloubky*! Tao je to Nejjemnější, Ono se nachází v *hlubině* pod vším. Ono je — všude. Až se naučíš *klidu mysli*, jenom pak začneš vidět Cestu, která se poznává právě srdcem.

... Pochopil jsem..., že nevím, kam jít... Tak jsem se stal Chuangovým učedníkem.

... Dlouho potom jsem ještě setrval v tom omylu, že On Sám nezná odpovědi na ty otázky, které klade nám — Svým učedníkům. Ale On... nás pouze přiváděl na práh každého odhalení, ale každý z nás už musel postupovat dále pouze s vynaložením svého úsilí...

Dlouho jsem žil tak, že jsem nepostřehl Jeho Majestát. Jeho moudrost byla... tichá.

A až později, když jsem v meditacích poznával Jeho známý úsměv a měkkou něhu, jsem si beze zbytku uvědomil Jeho všeobjímající Jednotu s Tao...

On pomohl mnohým, včetně Mne, postihnout tuto Velikou Jednotu.

— Jaké rady bys chtěl dát všem těm, kteří se chtějí naučit ovládat svoji mysl.

— Klidu mysli se dosahuje přijetím těch lekcí, co posílám a dávám Já.

Přivykejte svoje mysli také na úctu ke každému životu.

A učte svoje mysli vděčnosti. Vděčná mysl je mírná a poslušná. Ve vděčné mysli nikdy nevzklíčí semena povýšenosti, vděčný člověk nikdy nezpyšní.

Je to obrovská práce a nekonečná trpělivost, se kterými *Oceán Tao* celé věky pěstuje každou duši! Nezměrná je Síla Lásky Tao, pěstující a vyživující každý život!

V podstatě přece člověk nemá, čím by se pyšnil: všechno, co dosahuje v pozemských životech, ať už je to úspěch ve světských činnostech nebo v duchovním hledání, je výsledkem usilování mnohých, a vůbec ne jenom jeho. On získává vědomosti — z knih, od druhých vtělených lidí nebo nevtělených duší, čerpá je z nekonečné různorodosti života na Zemi. A za tím vším stojí Veliký Tvůrce, Který stvořil nebe i Zemi a všechno živé. Člověk využívá dary Nebeského Otce, a ta úsilí, která on sám vynakládá na správný rozvoj sebe jako duše, jsou jen nepatrně malý vklad — ve srovnání s Jeho Láskou a Péčí!

Největší událostí ve vesmíru je, když se otevírá pro Tao duše lidská! Každý takový kvítek-duše je pro Mne drahocenný poklad! Vždyť přece neexistuje nic důležitějšího!